

Příloha B

Přepis rozhovorů chlapci

Rozhovor číslo 1

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

VOJTA: Žárlivost je podle mě strach o druhého v případě toho, že se nápadník nebo nápadnice velice zajímá o partnera.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

VOJTA: Většinou odsekává, když se na něco ptáme, nemluví tolik, může být trochu agresivní.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

VOJTA: Myslím, že žárlí všichni. Trošku to nevadí.

MŠ: Jak by ses choval, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

VOJTA: Snažil bych se ji ujistit, že toho druhého nechci, že mám rád toho, s kým jsem.

MŠ: Jak bys to vnímal (jak by ses cítil)?

VOJTA: Negativně, i když to občas jde přehlížet a brát to s nadhledem.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

VOJTA: Ne, rozhodně mi to není příjemný, když partnerka žárlí.

MŠ: Jak bys to řešil? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

VOJTA: Snažil bych se s ní promluvit.

Rozhovor číslo 2

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

TOMÁŠ: Je to vlastnost, která se podle mě ve vztazích, ať už přátelských nebo jiných, objevuje dost často.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

TOMÁŠ: Většinou je zamlklej a je například naštvanej.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

TOMÁŠ: Záleží na tom, v jaký míře, například když je žárlivost menší, tak mi to nevadí. Ale velká žárlivost mi dělá problémy.

MŠ: Jak by ses choval, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

TOMÁŠ: Snažil bych se ji utěšit, dokážu vycítit, co komu je. Většinou sleduju jejich emoce, reakce, kdy na ně mluvit a kdy ne.

MŠ: Jak bys to vnímal (jak by ses cítil)?

TOMÁŠ: Bral bych to jako projev lásky a zájmu.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

TOMÁŠ: Myslím si, že ano, protože jak jsem už řekl, bral bych to jako projev lásky.

MŠ: Jak bys to řešil? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

TOMÁŠ: Snažil bych se s ní mluvit a urovnat to.

Rozhovor číslo 3

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

JAKUB: Že jsou dva kluci a jedna holka. Holka začne chodit s jedním klukem, no a ten druhý kluk na něj žárlí.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

JAKUB: Podle mě se chová třeba tak, že na někoho je zasedlej. Nebo se na toho dotyčného chová zle.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

JAKUB: Tak celkově je to u většiny lidí a dětí. Z celého světa to bude přibližně 40% lidí, kteří na někoho žárlí.

MŠ: Jak by ses choval, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

JAKUB: No tak pro mě je to jen o komunikaci, jen si s ní promluvit a říct, že na nic žárlit nemusí.

MŠ: Jak bys to vnímal (jak by ses cítil)?

JAKUB: Určitě by mi to neudělalo radost, kdybych se to dozvěděl.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

JAKUB: Tak určitě ne, protože by mi to nepřišlo dobrý, kdyby žárlila na někoho, třeba s kým se bavím.

MŠ: Jak bys to řešil? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

JAKUB: Určitě bych si s ní promluvil, protože jinak se to nevyřeší.

Rozhovor číslo 4

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

MIREK: Například když se partner třeba pracovně schází s někým jiným (se ženou) a jeho partnerka se třeba bojí, aby o toho svého partnera nepřišla kvůli té ženě.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

MIREK: Myslím si, že se k té dané osobě, na kterou žárlí, chová jinak, než by se choval normálně.

MŠ: Ano, a jak třeba?

MIREK: No, třeba se ptá, kde byl, co tam dělal.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

MIREK: Podle mě je žárlivost v některých případech zbytečná.

MŠ: Jak by ses choval, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

MIREK: Podle toho jak hodně by žárlila. Asi by mi to nebylo příjemný.

MŠ: Jak bys to vnímal (jak by ses cítil)?

MIREK: Jelikož jsem v takové situaci nebyl, tak nevím.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

MIREK: Ne, nebylo. Kdyby k tomu neměla důvod, i kdyby důvod měla.

MŠ: Jak bys to řešil? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

MIREK: Snažil bych se to s ní probrat a vyřešit.

Rozhovor číslo 5

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

MICHAL: Když je někdo naštvanej na svého partnera nebo partnerku, že se zajímá o jiné lidi druhého pohlaví.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

MICHAL: Když se o něm nebo o ní mluví, tak je partner většinou uraženej a snaží se na sebe upozornit.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

MICHAL: V některých případech je to vhodný.

MŠ: Jak by ses choval, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

MICHAL: Snažil bych se, aby nežárlila.

MŠ: Jak bys to vnímal (jak by ses cítil)?

MICHAL: Pozitivně a snažil bych se, aby nežárlila.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

MICHAL: Někdy to je nepříjemné, když se o někom bavíte a vaše partnerka se najednou z ničeho nic urazí.

MŠ: Jak bys to řešil? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

MICHAL: Promluvil bych si s partnerkou.

Rozhovor číslo 6

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

LUKÁŠ: Žárlivost je nutnost svého partnera stále pozorovat, co dělá, kde je a tak dále.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

LUKÁŠ: Kontroluje zprávy, ptá se kamarádů, kde byl, co dělal.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

LUKÁŠ: Nevím, ještě jsem se s tím nesetkal.

MŠ: Jak by ses choval, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

LUKÁŠ: Ignoroval bych to, kdyby to nebylo přehnaný.

MŠ: Jak bys to vnímal (jak by ses cítil)?

LUKÁŠ: Nevím, protože se musí řešit podle situace.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

LUKÁŠ: Nebyl bych moc rád, ale nějaká žárlivost má být.

MŠ: Jak bys to řešil? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

LUKÁŠ: To nejde nějak moc řešit. Rozešel bych se s tím člověkem, kdyby to bylo přehnaný a už bych to nevydržel.

Rozhovor číslo 7

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

LUKÁŠ 1: Žárlivost je vlastnost, kdy si druhý partner myslí, že mu je jeho partner nevěrný.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

LUKÁŠ 1: Může být agresivní, podezřívavý. Může partnerku milovat, ale má pocit, že ona jeho už ne.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

LUKÁŠ 1: Je to normální vlastnost, která je špatná. Je to stejný jako nenažranost, nic s tím dělat nemůžem.

MŠ: Jak by ses choval, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

LUKÁŠ 1: Jelikož jsem typ, co nechce podvádět, tak by mě to mrzelo, že mi nevěří, ale chápal bych ji a snažil se, aby se to vysvětlilo.

MŠ: Jak bys to vnímal (jak by ses cítil)?

LUKÁŠ 1: Vnímal bych to jako nedostatek důvěry vůči mně, ale z jedné strany bych byl rád, že se o mě partner zajímá.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvoje partnerka žárlila?

LUKÁŠ 1: Ne i ano. Ano, z důvodu, že se o mě zajímá. Ne, protože mi nedává dostatek důvěry.

MŠ: Jak bys to řešil? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

LUKÁŠ 1: Snažil bych se, aby se vše vysvětlilo. Proč řešit, když žárlí každý člověk.

Přepis rozhovorů dívky

Rozhovor číslo 1

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

ANETA: Žárlivost podle mě je, když dva lidi spolu chodí a ta holka má svého nejlepšího kamaráda a ten je do ní tajně zamilovaný a dělá jí samé krásné věci a tomu klukovi, co s ní chodí, se to nelíbí, tak začne žárlit a už nastává problém. Někdy třeba ta holka pozná, jak se ten kluk doopravdy je a začne jí to vadit a rozejde se s ním. Nebo to dá do pořádku.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

ANETA: Žárlí na někoho. Vyptává se, kde byl a tak, nebo může kontrolovat zprávy.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

ANETA: Když by ta žárlivost byla jen v malém rozmezí a nikomu se neublížovalo, tak kladně. Ale když se to přežene a někomu se ubližuje, tak to hodnotím záporně.

MŠ: Jak by ses chovala, kdyby Tvůj partner žárlil?

ANETA: Kdyby můj partner žárlil a zakazoval mi nějaký věci, třeba se s někým stýkat, zakazoval chodit ven, asi bych to brala špatně a vadilo by mi to. Ale žárlivost může být i dobrá.

Jak bys to vnímala (jak by ses cítila)?

ANETA: Já bych se cítila asi hrozně, kdyby mě nějak obtěžoval v mém životě. Ale ten kluk si vybral mě, tak nevím, proč by měl žárlit, když bych ho měla hodně ráda.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvůj partner žárlil?

ANETA: Nebylo, podle toho, jak by žárlil. Jestli by žárlil a řekl mi to, tak bych to asi nějak řešila. Ale určitě by mi nebylo příjemný, kdyby něco dělal mým přátelům.

MŠ: Jak bys to řešila? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

ANETA: Asi bych to vyřešila tím, že bych si sním promluvila. Ale kdyby to přešlo k horšímu, tak bych to řešila tím, že se s ním rozejdu.

Rozhovor číslo 2

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

KATEŘINA: Podle mě je žárlivost to, že chlap nebo žena to přehání, například kontroluje telefony, vzkazy, hlídá ho.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

KATEŘINA: Ten dotyčný se chová tak, že svou partnerku nebo partnera hlídá, ptá se, kde byla a s kým, co tam dělala a podobně.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

KATEŘINA: Mně by se to líbilo, ale nesmělo by to být přehnaný.

MŠ: Jak by ses chovala, kdyby Tvůj partner žárlil?

KATEŘINA: No, kdyby to bylo jen tak, že se stýkám s někým jiným, tak by mi to nevadilo. Ale kdyby to bylo tak, že by mi kontroloval zprávy a s kým jsem, tak bych ho odkopla.

MŠ: Jak bys to vnímala (jak by ses cítila)?

KATEŘINA: Cítila bych se strašně, jako v nějaké kleci, jako dítě, které pořád někdo kontroluje.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvůj partner žárlil?

KATEŘINA: Ne, teda já si to ani nedokážu představit. Ale nikdy to zažít nechci.

MŠ: Jak bys to řešila? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

KATEŘINA: Zasáhla bych, nebo bych to někomu řekla.

Rozhovor číslo 3

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

ADÉLA: Žárlivost je různá, kamarádká, ve vztahu a tak. Je to vlastně, když si přivlastňujeme věc nebo osobu a vadí nám, že se k té osobě nějak blíž přibližuje druhá a u věci to je, když vaši věc používá někdo jiný.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

ADÉLA: Je až moc vlezlej, podezřívavej, nenechá vás o samotě, nebo musí přesně vědět, s kým jste, kde jste, v kolik se vrátíte a tak.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

ADÉLA: Já si myslím, že je to dobrá věc, díky žárlivosti nám není lhostejný, s kým se nám blízká osoba stýká, zajímáme se o ni a bojujeme o ni. Ale jak se říká, všeho moc škodí. Když je to až moc, může to být i trestný, když nám někdo narušuje soukromí.

MŠ: Jak by ses chovala, kdyby Tvůj partner žárlil?

ADÉLA: Zachovala bych se hlavně podle okolností a podle toho, jak moc by žárlil, ale určitě bych se snažila mu dokázat, že je pro mě důležitější a jedinejší.

MŠ: Jak bys to vnímala (jak by ses cítila)?

ADÉLA: Podle toho, jak moc by žárlil. Ale já to vnímám kladně, mně je příjemné, když vím, že mě dotyčný chce pro sebe.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvůj partner žárlil?

ADÉLA: Tak podle toho jak moc, ale mně upřímně je příjemné vědět, že mu na mně záleží, že si mě chrání a tak.

MŠ: Jak bys to řešila? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

ADÉLA: Jak jsem řekla, reagovala bych podle toho, jak moc a jak častý by to bylo. Pokud by mi třeba začal kontrolovat zprávy, poštu a podobné, tak by to znamenalo hned konec. Ale pokud by žárlil jen tak lehce, tak bych se mu snažila vyhovět a ukázat, co k němu cítím.

Rozhovor číslo 4

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

DIANA: Žárlivost je podle mě strach. Strach o to, že přijdeme o někoho, koho máme rádi. Že ho bude vedle sebe mít někdo jiný. Ale jsou i jiné žárlivosti, ne jenom vůči příteli.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

DIANA: Začíná panikařit a chce se dovtípit toho, jestli důvod k žárlení má. Představuje si věci jako, že její nebo jeho milý, milá má někoho jiného. Hádá se, protože si myslí, že ten druhý lže.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

DIANA: Sama jsem žárlivá, až mi to někdy vadí. Všichni říkají, že když budeš důvěřovat, nemáš důvod žárlit, ale podle mého je to hloupost. Můžeme věřit tomu dotyčným, ale nikdy nevíme, co udělají ostatní.

MŠ: Jak by ses chovala, kdyby Tvůj partner žárlil?

DIANA: Trochu odměřeně, jinak úplně normálně, aby poznal, že se nic neděje, že je vše, jak má být.

MŠ: Jak bys to vnímala (jak by ses cítila)?

DIANA: Vnímala bych to jako takový mínus, protože by to určitě nějakým způsobem ovlivňovalo náš vztah.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvůj partner žárlil?

DIANA: Na jednu stranu bych byla ráda, že on mě nechce přijít, ale na druhou stranu by se mi to nelíbilo, protože by dělal zbytečné scény.

MŠ: Jak bys to řešila? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

DIANA: Snažila bych se mu alespoň trochu vysvětlit, že není důvod. Přistupovala bych na různé kompromisy, nedělala bych naschvály.

Rozhovor číslo 5

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

ANDREA: Žárlivost je pocit. Například ve vztahu, dívka jde ven se svým nejlepším kamarádem a jejímu příteli se to nelíbí. Bude si myslet, že s tím kamarádem něco měla apod. Jinak žárlivost patří do každého vztahu, ta pozitivní.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

ANDREA: Tak samozřejmě kluk dívce zakazuje, aby se stýkala s ostatními kluky. Vyzvídá od ostatních, co jeho holka dělá a jestli náhodou s někým něco nemá. Neustále ji poučuje, jak se má a nemá chovat. Někdy dochází i ke sledování.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

ANDREA: Žárlivost není špatná, naopak si myslím, že je to i důkaz lásky, jen když to není přehnaný. Jde hlavně o tu důvěru a o to, že si dva musí ve vztahu věřit. Pak k tý přehnaný žárlivosti pravděpodobně ani nedojde.

MŠ: Jak by ses chovala, kdyby Tvůj partner žárlil?

ANDREA: Pokud by nežárlil tím přehnaným způsobem, tak by mi to ani nevadilo. Spíš bych byla ráda, protože bych měla jistotu, že mě opravdu miluje. No, a kdyby to bylo tím druhým

způsobem, tak bych se mu asi nějak snažila dokázat, že miluju jen jeho, a že by se měl naučit mi věřit a důvěřovat.

MŠ: Jak bys to vnímala (jak by ses cítila)?

ANDREA: Vnímala bych to s nadhledem, protože pořád se v tom musí najít i něco pozitivního. Například žárlí, že se jeho holka líbí jinému klukovi, ale nemusí, měla na výběr a vybrala si jeho.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvůj partner žárlil?

ANDREA: Zase jde o to jakým způsobem. Samozřejmě, že by mi to moc příjemný nebylo, protože bych se bála, že mi můj partner nevěří. Toho bych se asi nejvíc bála.

MŠ: Jak bys to řešila? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

ANDREA: Tak asi by si ti dva měli sednout k jednomu stolu a zjistit, kde je ten problém. Měli by si říct, co jim na sobě vadí a co by měli nějak zlepšit. Hlavně by k sobě měli mít důvěru.

Rozhovor číslo 6

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

LENKA: Žárlivost je, že když vás někdo miluje, tak žárlí, protože se třeba bojí, že když půjde s nějakým klukem ta dívka, tak ten dotyčný žárlí, že mu ji přebere.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

LENKA: Každý jinak, někdo třeba začne tý dívce něco zakazovat, aby se s tím dotyčným nebavila a tak. Někdo si třeba s tou dívkou promluví nebo tak.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

LENKA: Tak mně kdyby to můj přítel řekl, tak ho budu respektovat a nebudu mu dělat naschvály.

MŠ: Jak by ses chovala, kdyby Tvůj partner žárlil?

LENKA: Promluvila bych si s ním o tom, proč žárlí, pokusila bych se mu dát tu jistotu, že nemá důvod žárlit.

MŠ: Jak bys to vnímala (jak by ses cítila)?

LENKA: Tak z jedné strany bych se cítila docela dobře, protože bych v tom viděla, že mě opravdu miluje. Ale kdyby mi něco zakazoval, tak bych se cítila špatně, protože bych neměla tu volnost.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvůj partner žárlil?

LENKA: Z jedné strany by mi to bylo příjemný, protože bych v tom viděla, že mě opravdu miluje. Ale kdyby mi něco zakazoval, tak by mi to příjemný nebylo, protože bych neměla tu volnost.

MŠ: Jak bys to řešila? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

LENKA: Řešila bych to tím, že bychom si popovídali. A pokusila bych se vyhnout tomu, aby žárlil.

Rozhovor číslo 7

MŠ: Co je podle Tebe žárlivost?

NIKOLA: Žárlivost je pocit, když ti někdo nedůvěřuje.

MŠ: Jak si představuješ, že se někdo chová, když žárlí?

NIKOLA: Podezírá mě, sleduje mě, pořád se mě na něco vyptává. Snaží se být ve všem nejlepší, pomlouvá.

MŠ: Jak žárlivost obecně hodnotíš?

NIKOLA: Když na mě můj přítel žárlí, tak se mi to líbí, ale zároveň mám divnej pocit.

MŠ: Jak by ses chovala, kdyby Tvůj partner žárlil?

NIKOLA: Snažila bych se to změnit, ale zároveň bych ho chvíli nechala žárlit.

MŠ: Jak bys to vnímala (jak by ses cítila)?

NIKOLA: Cítila bych se normálně, protože bych věděla, že nemám co skrývat, ale nejspíš by mi to trochu vadilo.

MŠ: Bylo by Ti to příjemné, kdyby Tvůj partner žárlil?

NIKOLA: Nejspíš by mi to příjemný nebylo a měla bych divnej pocit, když bych dělala, že nemá žárlit. Ale zároveň by se mi to líbilo, protože bych měla pocit, že o mě má můj partner zájem.

MŠ: Jak bys to řešila? (Nebo jak reagovali, když se to třeba dělo – u těch, co již měli nějaký vztah)?

NIKOLA: Zeptala bych se ho, proč žárlí a na koho a řekla mu, že nemá důvod žárlit.